

בונה ארמונות בחול

החול הקינטי הוא חומר אותו החלה טל אמיתי-לביא לחקור בשנים האחרונות. בניגוד לסדרת העבודות העשויות מאבקת סודה לשתייה ודבק, הפעם אין חומר מלכד, אין הפרדה חומרית או צבעונית בין הדימוי לרקע, והעבודות נראות כמו תבליטים המופיעים ונעלמים בחול. תהליך העבודה בסטודיו מקבל אופי של חפירה ארכיאולוגית; האמנית חושפת את הדימוי החבוי מתחת לפני השטח, המוצפן בתוך מגירת העץ.

לדבריה, העבודה עם החול הקינטי מאתגרת בשל אופיו של החומר, המסרב להתגבש ולהתייצב וחומק מבין האצבעות. התהליך תובע ערנות ומשנה זהירות, ומחייב החלטה בכל זמן נתון לגבי גרגר החול - האם יפנה ימינה או שמאלה.

עבודת הוידאו "שברירים", בה נראים מבני חול ילדיים הקורסים בלופ, מאפשרת לצופה להתענג על היופי המהפנט הגלום בקריסה האיטית שלהם. הצפייה בחול המתפורר מזמינה את הצופה לשהות במרחב בלתי מוגדר שבו המבנה נעלם ממש כשם שהופיע.

העיסוק בהתפרקות, בהתפוררות ובקריסה עומד במוקד רבות מעבודותיה של אמיתי-לביא, כשהוא מהדהד מצבי קריסה, חורבן ושבר אקטואליים. המבנים הקורסים אל תוך עצמם מציעים ביטוי חזותי לרגעי השבר, אך בו זמנית מציגים התמסרות לתהליכי טרנספורמציה. העבודה מזמינה את הצופה למצוא יופי ונחמה דווקא בתוך השינוי האינסופי, שבו הבנייה וההרס כרוכים זה בזה.